

«Що для мене книга?»

У шкільному віці я дуже любила книгу «Маленький принц» Антуана де Сент-Екзюпері. На перший погляд, це дитяча історія, але якщо її читатиме хтось більш свідомий, то накопає стільки захованих істин, що вразиться: «Як взагалі це вмістилось в малій дитячій голівці?» Це не лише всім відоме: «Ми відповідальні за тих, кого приручили». Це також про те, що людина може поводитись несправедливо з тобою, але при цьому любити, про те, що великі «королі» насправді можуть виявитись звичайними нарцисами і не мати жодної цінності, про те, що шанувати потрібно дії, а не слова, про те, що можна присвятити всього себе якійсь справі (наприклад, рахувати зорі), але чи буде воно того варте? Та багато інших не менш простих, але важливих речей.

Пізніше, коли я прочитала «Алхіміка» Пауло Коельйо, то найулюбленішим став він. Для мене це книга, яка «хапає» першим реченням, «затягує» в себе. І ти вже не читаєш, ти вже дивишся на пригоди, які пережив Сантьяго. Це людина, яка змогла віддати все, що має, навіть золото, щоб у майбутньому здійснити свою мрію. У цій книзі мені дуже подобається, як головного героя навчають ставитись до грошей. Гроші мають цінність лише тоді, коли здатні врятувати життя. І вони ж рятують! Проте головною думкою є те, що не можна відмовлятихся від мрії, потрібно перетворювати її на реальність.

Тому я раджу всім прочитати ці дві книги і завжди залишатись вірними своїм мріям.

Марина Зарудняк